

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 28. De modo quodam orandi examinando conscientiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

**QVA MODVS QVI-
DAM ORANDI TRADITVR,**
conscientia quotidie sub vesperam
examinanda opportunus.

ITER media, qua ad animam à vi-
tjs purgandam maxime conducunt,
assiduis quoq; examinanda singulis
diebus conscientia vsus merito annu-

S. Basl. ser.
de Insti.
Monach.
S. Chryf. hō.
in Psal. 4.
S. Bern. &
alij.

meratur. quem SS. Patres, & Spiritus magistri
maior em in modū nobis cōmendant. Cuius EXA-
MINIS instituendi ratio illa, quam B. Pater no-
ster IGNATIVS, quinq; punctis comprehēsam
tradidit, omnium, quas hactenus viderim, mihi
videtur esse commodissima. Quod modum quen-
dam orandi excellentissimum, & omni hominum
generi conuenientem complectatur.

Ad cuius faciliorem intelligentiam est breui-
ter pramittendum; duplici in dies debito, licet
plurimum inter se discrepēt, ac diuersis ex cau-
sis proueniāt, Deo nos obstringere. Alterum pro-
uenit ex innumeris beneficijs; qua ab illo accipi-
mus; alterum ex innumeris peccatis; quib' eun-
dem offendimus. Prius debitum soluitur gratia-
rum actione; posterius dolore. Porro iustum a-
quumq; est, vt sicut quotidie vtroque hoc debito
Deo obstringimur; ita sub cuiusq; diei finem v-
triq; satisfacere studeamus; initio factō à priori;
tū quod nos ad faciliorem alterius solutionem
dispo-

disponat; tūn quod (vt S. Basilius ait) preces concepturos non deceat, semper illas à petitione auspiciari eorum, qua ad propriam nostram vtilitatem faciunt; ne eius potissimum causa, accedere videamur: sed expedit illas nonnunquam à diuinis laudibus, & affectuosa pro acceptis beneficijs gratiarum actione ordiri: quò ostendamus, Dei præcipuè gloriam nos querere: eamquè omnibus alijs nostris commodis preferre, ac pluris facere. Imò eadem gratiarum actio (teste S. Thoma) viam nobis, ad impetranda qua flagitamus, sternit. Haud enim Deus grauatè, postulata nobis largitur, cum videt, pro his qua accepimus, gratos esse.

De constitu.
Monast. c. 2.

2. 2. q. 83 a.
17.

PRÆTEREA, quoniam putidam scelerum meorum proluuiem commouere paro; ne illa desperationis, aut immoderata tristitia ansam præbeant, qua animum meum absorbeat, atque consumet: expedit illam beneficiorum diuinorum recordatione (vt S. Bernard. monet) præuenire, Deum pro illis laudando; & hoc a laudis freno (vt Isaias ait) os meum infrenando, ne præcipiter, aut inteream. Et quamuis hic ordo non sit semper (S. Bonauent. teste) in orationis exordio, necessariò seruandus: in presenti tamen exercitio, opportunissimus est, propter allatas rationes.

Serm. 11. in
Cant.
a Isai. 48. 9.

In Speculo
Discipli. c. 6.

PUNCTVM I.

PRIMUM igitur, reuocanda mihi sunt in memoriam beneficia, tum cõmunia, tum propria à Deo mihi collata; & nomina-

tim quæ hac die: ac pro omnibus summas ex toto corde gratias ei agam: agnoscedo, ingentia, & eximia illa esse: siue ipsius, immenso quodam amore illa conferentis singularem excellentiam; siue accipientis nulla merita, & magnam utilitatem spectem.

Quare, sigillatim illa recensendo, dicam: Gratias tibi ago D E U S meus, quod ex nihilo me condideris, & vsque in hanc horam in vita conseruaueris; Gratias item tibi ago, quod pretiosissimo tuo sanguine me redemeris, & Christianâ fide me imbui, membrumque Ecclesiæ tuæ fieri volueris: Sis benedictus, quod necessaria mihi ad victum, & vestitum hodie tribueris; ab ingentibus corporis, animæque periculis liberaueris; bonas, plurimasque inspirationes suggereris; atque ad actiones quasdam, quibus eram obstrictus, perficiendas, auxilium præstiteris.

Quicquid in me boni est, tuum id est: quare illius gloria ad te pertinet: gratias itaque tibi, quantas possum maximas, toto cordis mei affectu ago: omnesque Sanctorum Angelorum choros, & spiritus beatos, maiorem in modum rogo, ut pro me laudes tibi offerant, debitasque pro vniuersis in me collatis beneficijs gratias agant.

Punctum hoc in 6. Parte fusius explicabitur.

PUNCTVM II.

DEINDE, instantius ab eodem Domino lumen petam, quo mea agnoscam peccata; gratiamque ad eadem ex intimo cordis dolore deslenda: tribus ingentis necessitatis, & miseriam meam causis ad utrumque impetrandum adductis: Memoria videlicet meam obliuione; Intelligentiam cecitate; ac voluntatis torpore. Ex quibus facile prouenit, ut diabolus a *triplici* peccatorum meorum *funiculo* a Eccl. 4. 18. constrictum me teneat; quem *difficile* *perrumpere* *valeo*: quia nonnullorum peccatorum eadem facilitate, qua perpetro, obliuiscor: alia, ob ignorantiam non agnosco; quæ verò intelligo, ob nimiam tepiditatem, debito seruore doloreque non desleo. Quapropter tuam, Deus meus, inspiratione, obliuioni meam adfer medelam; tua luce meas dispelle tenebras; & amoris tui igne tepiditatem inflamma, ut delicta mea agnoscens, eo animi dolore illa desleam, ut veniam adipisci merear.

PUNCTVM III.

HAC petitione præmissa, mentem ad Deum erigens, ipsum tanquam Iudicem meum intuebor, qui severissimam alimam quando à me rationem exacturus sit, & a *Ierusalem*, a Sophon. 1. 12. (vt ait Propheta) hoc est animam meam, illiusque facultates, *in lucernis scrutaturus*; cunctaque scelera mea, etiã minutissima, quæcunque repererit, detecturus: imò (teste Dauide) non iniustitias modò, & peccata; sed *in iustitias* b Psal. 74. 3

ipfas & bona opera *iudicabit*, quibus interdum malæ circumstantiæ admisceri solent.

SANCTO igitur, ex hac consideratione, timore concepto, in ipsius Dei & Iudicis mei conspectu, examinare me incipiam de peccatis omnibus ea die, siue cogitatione, siue verbo, aut opere; omissione, & negligentia admissis. Præsertim verò attendam, num peccatum aliquod, quod David c *occultum* appellat, in me lateat: quod vel ignorantia vel in aduertentia culpabili, aut hostis nostri illusionem, vel fraude inductus fui, ut admitterem, & pro virtute potius haberem; ut, quæ verè fuit Ira, zelum reputauerim.

c *Psal. 18. 13.*

Conferent multum, ad rectè examen instituentum ea, quæ in primis punctis Meditationum de capitalibus peccatis, de præceptis diuinis, de sensibus, & potètijs animæ dicta sunt: in quibus omnia, quæ examinis etiam exactissimi & diligentissimi materia esse possunt, clarè satis continentur.

HAC verò ratione hoc examen instituum, ut, distributo die ipso in partes, dispiciam quid duabus primis horis egerim; quid deinde duabus alijs proximis, pretiosum à vili secernendo. Et si boni quippiam reperero, totum id Deo cum debita gratiarum actione attribuam; si mali, libertati corruptæ naturæ meæ adscribam. Et de omnibus malis simul confessionem humilem, quo maiori potero pudore, & dolore, coram ipso Deo faciam. Davidis exemplum secutus: d *Dixi: confitebor aduersum me*

d *Psal 31. 5.*

iniustitiam meam Domino. & clarius: Firmiter apud me statui, peccata mea coram Deo meo, non excusandi, sed verè accusandi gratiâ, confiteri; non etiam illa extenuando, sed exag- *Psal. 24. 11.* gerando potiùs ad meum maiorem pudorem: & iniustitiam ipsam meam, quam contra Deum peccando, contraxi, exactissimè ponderando, hæc enim optima certaque est, illorum veniam obtinendi ratio.

PUNCTVM IV.

E NITAR quoq; maximum, quem possim, de admissis peccatis dolorem concipere: eò quòd illis Deum, qui summum est bonum meum, & quem super omnia diligere teneor, & desidero, & re ipsa nunc amo, offenderim. Hoc enim ad eò perfectò dolore, adiuncto etiam proposito, debito tempore confitendi, peccatorum remissio à Deo obtinetur; quem admodum ipsi Dauidi euenit, qui cum dixisset: *confitebor aduersum me iniustitiam meam,* mox subiecit: *Et tu remisisti impietatem peccati mei.* Et post patratum adulterium & homicidium, à Nathan Propheta reprehensus, vix dum dixerat: *a Peccatis Domino,* cum statim ab eodem *a 2. Reg. 12. 13.* Propheta audiuit: *Dominus quoque transtulit peccatum tuum.* Quare si in hoc vespertino examine possum Deo ex animo dicere: cruciat me, Deus meus, vehementisq; affligit, quòd te offenderim, & ad iram prouocauerim; diligo enim nunc te super omnia creatura: mallemq; rerum omnium conditarum

iacturam fecisse, quàm te vel semel offendisse. Nunc autem diuinâ tuâ gratiâ opitulante statuo, me iniquitates omnes meas sacerdoti confessurum, nec ad eas amplius rediturum. Hoc inquam, si ex animo Deo Domino nostro dixerò: eodem temporis momento iustificor ita, ut, si ea nocte ex tempore mori mihi contingeret, et am confessione reipsa non peracta, quòd eam faciendi opportunitas defuerit; etiam si grauissimis sceleribus obnoxius fuisset, non tamen propterea à Deo damnarer. Ex quo manifestè apparet, quanti referat, ante quàm incumbam, talem de peccatis dolorem concipere. Et si enim lethali aliquo crimine me obstrinxisset, & dormientem mors opprimeret (quòd nonnullis accidisse audimus) hoc habito de eo dolore, salutem consequar; sine quo tamè certò damnarer. Ad quem dolorem, qui vera contritio est, confert primum punctum cum tertio comparare; ingentia inquam beneficia, quibus Deus illa die me affecit, cum peccatis, quibus eundem ego irritavi: quòd vehementiori pudore suffundar, aduertens, quòd Deum tantæ bonitatis, adeoque eximium benefactorem meum, ausus fuerim offendere: erubescens etiam, quòd pro talibus beneficiis, tales gratias potius offensiones reposuerim.

S. Greg. 25.
Moral. c. 26.

Ad eundem dolorem excitant Meditationes; de peccatis initio posita, nominatim quinta, sicut & quæ infra ponetur, trigesima prima.

PUNCTUM V.

DENIQUE, firmiter, Dei gratiâ adiuuante, statuam, proximo die vitam meam emendare; & contendere, ne in similia recidam: vta q; eisdem verbis, quibus David. *a iuravi & statui custodire iudicia iustitiae tuae,* *2 psal. 118.* non vno aut altero die, sed *in aeternum,* per totam vitam, in omnē aeternitatem. Quod propositum vt eiusmodi sit, necesse est, vt, præter ea, quæ proxima meditatione dicentur, occasiones disquiram, quibus ad peccata illa admittenda inductus fui, loci videlicet, talis personæ, negotii, quas etiam euitare proponam; quatenus in mea fuerit potestate: aut si id fieri non poterit, maiori certè cautela, & circumspectione aduersus illas me muniam. Verumtamen, quoniâ huiusmodi nostra proposita facilè mutantur, nisi gratiâ suâ Deus mentem nostram corroboret, atque confirmet: eundem supplex rogabo, vt qui propositum mihi & *velle impetire dignatus est,* gratiam quoque ad *perficiendum* largiri dignetur. *b Philip. 2. 13.*

Deniq; totum examen Dominica precatione cõcludã: morã maiori in tribus vltimis eius Petitionib⁹ tracta; dulciq; , ac incundo cū Deo inito colloquio. Agnosco, Deus meus, duplici me debito tibi obstrictū; beneficiorum, quæ in me cõtulisti, & peccatorū quibus ingratisimè te offendi: Quæcūq; , Deus meus, hætenus præstiti, nō sufficiunt, vt reddam debitū meū: pro his igitur, quæ mihi desunt, offero pretiosissimum vnigeniti filij tui sanguinem, immenso amore

amore & animo grato, simulque extremo cruciatu & dolore profusum. Per eum te Domine obsecro, & obtestor, vt peccatorum meorum debita mihi remittas; & auxilio sis, ne eisdem me iterum obstringam; aut tentationibus, quibus incessanter impetor, vnquam succumbam; sed ab omni malo, propter gloriam, & laudem sanctissimi tui nominis, libera, Amen.

MEDITATIO XXIX.

QVA RATIO AL-

tera traditur orandi, tribus diei temporibus, dum particulare examen ad vitij alicuius particularis extirpationem adhibetur obseruanda.

Collat. 5.
c. 15.

POST generalem illam in anima a peccatis vitij, omnibus mundana curam & sollicitudinem, multum refert (vti SS. Patres, & precipue Casianus monent) particularem curam, & industriam in vno aliquo vitio, quod maius profectui nostro facessit negotium, extirpando, ponere. eâ enim speciali cura, faciliori negotio illud profligabitur: quo omnino deuicto, ad aliud similiter extirpandum accingemur; donec omnia tandem superemus, eo modo

quo